
[2025-81-RE](#)

Causa 2025-81-RE

(Falconnier c/ AREB)

Número de registre 544-2025. Recurs d'empara

Aute del 17 de novembre del 2025

BOPA núm. 141, del 26 de novembre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 d'octubre del 2025, per la representació processal del Sr. Jean François Emile Falconnier, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 22 de setembre del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, i, del dret a la igualtat, reconeguts, respectivament, als articles 10 i 6 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de la resolució anul·lada i que s'acordi cautelament la suspensió de la condemna en costes de la segona instància imposada al recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 6, 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 19 de setembre del 2022, la representació processal del Sr. Jean François Emile Falconnier va formular una demanda contra la BPA, SAU i va sol·licitar que, en el seu dia, se la condemnés a pagar-li 600.000,00 €, import que corresponia a la pèrdua en el seu patrimoni, a data del 21 d'abril del 2016, més els interessos meritats des de la data en què les accions preferents de la seva titularitat van ser amortitzades, és a dir, el 21 d'abril del 2016, fins a la data de l'execució efectiva de la sentència.

La representació processal de la societat BPA, SAU es va oposar a la demanda, invocant les excepcions de manca de legitimació passiva, i, subsidiàriament de prescripció de l'acció.

1.2. El 17 de març del 2025, la Secció Civil 6 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual decidia estimar l'excepció de prescripció de l'acció al·legada per la societat BPA, SAU i l'absolia de les pretensions dirigides en contra seva pel demandant.

1.3. La representació processal del Sr. Jean François Emile Falconnier va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 22 de setembre del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava la decisió de la primera instància.

1.4. El 9 d'octubre del 2025, la representació processal del Sr. Jean François Emile Falconnier va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 22 de setembre del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, i, del dret a la igualtat, reconeguts, respectivament, als articles 10 i 6 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent impugna la interpretació efectuada per la Sala Civil respecte de la prescripció de l'acció de reclamació extracontractual, la qual considera excessivament formalista i contrària a la jurisprudència en aquesta matèria, la qual cosa vulnera el dret a la igualtat en l'aplicació de la llei i compromet la seguretat jurídica.

- En particular, addueix que la Sala Civil no ha respectat la seva jurisprudència relativa a la identificació del deutor, així com sobre les accions exercides per un representant o per una persona en nom d'una altra, que segons el seu parer, haguessin hagut de ser considerades com a causa d'interrupció del termini de prescripció.

- Exposa, seguidament, que la Sala Civil ha fet una anàlisi errònia de la continuïtat de l'acció del recurrent, que si s'hagués considerat hagués dut a concloure, segons el seu parer, a reconèixer la interrupció de la prescripció demanada.

- També al·lega que la decisió impugnada està insuficientment motivada, concretament, pel que fa a la manca d'aplicació de la jurisprudència que esmenta.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada, que retrotregui les actuacions al moment anterior al pronunciament de la resolució anul·lada i que s'acordi cautelament la suspensió de la condemna en costes de la segona instància que li va ser imposada.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- En primer lloc, la Sala Civil reprèn la cronologia detallada dels fets i dels procediments.

- De manera prèvia, posa en relleu que les parts litigants no discuteixen que el termini de prescripció de l'acció extracontractual exercida és d'1 any i que el *dies a quo* s'ha de computar a partir del dia en què l'acció es va poder exercitar que, en aquest cas, és el 21 d'abril del 2016.

- Seguidament, examina les possibilitats d'interrupció d'aquest termini i precisa els seus requisits, tant pel que fa des del punt de vista doctrinal, com pel que fa des del punt de vista jurisprudencial, en particular, indicant que una interrupció pot intervenir quan l'acció s'exercita davant l'organisme jurisdiccional pel titular del dret objecte de la prescripció contra la persona que pot resultar beneficiada per la prescripció.

- Així doncs, examina, en primer terme, l'acció contenciosa administrativa interposada, el 6 de maig del 2015, per una pluralitat de persones, entre les quals, el recurrent, contra l'AREB i l'INAF. Constata que la funció d'aquestes entitats no suprimia la personalitat jurídica pròpia de la BPA, SAU i la pretensió exercida era la no amortització de les accions preferents de la BPA, SAU i no la seva responsabilitat extracontractual. I conclou que aquesta acció no anava adreçada contra la BPA, SAU i no tenia el mateix objecte que el procediment endegat per l'agent el 19 de setembre del 2022, per tant, aquesta acció no havia interromput la prescripció de l'acció de reclamació extracontractual.

- Afegeix que tampoc ho podia fer l'acció exercida per la seva exesposa, i primera titular de les accions preferents, i que va donar lloc als autes 3000222/2019 i al rotlle 281/21 en segona instància, per quant l'agent no en va ser part i la demanda datava del 17 de juliol del 2019 (més de 3 anys després de l'inici del còmput de la prescripció).

- Per acabar, posa en relleu que l'agent va interposar una demanda de citació el 18 d'abril del 2019 per formular una demanda contra la BPA, SAU, però va desistir d'aquesta acció, no arribant a formular demanda, no havent intervingut tampoc en l'acció de nul·litat instada per la seva exesposa i primera titular de totes les accions, malgrat ser titular d'una bona part de les mateixes al moment de la seva interposició, la qual va ser parcialment desestimada per falta de legitimació -ja que reclamava la nul·litat de la compravenda de les accions de les quals ja no era titular, per ser-ho justament l'agent. Per tant, no es pot tenir en compte cap representació per part d'aquesta persona

en nom seu i s'evidencia una deixadesa en el seu dret.

- Insisteix en què els criteris d'interpretació dels requisits exigits per entendre interrompuda la prescripció d'una acció han de ser rigorosos per garantir la seguretat jurídica de totes les parts al procés, per tal que cap d'elles pugui pretendre que aquests requisits siguin interpretats a favor seu.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. El recordatori del cànon de constitucionalitat és particularment important en aquest cas en la mesura en què els arguments del recurrent per fonamentar el seu recurs d'empara són idèntics a aquells que va emprar per fonamentar el seu recurs d'apel·lació.

3.3. Així doncs, convé insistir en què la interpretació dels fets, quines són les normes aplicables, així com la seva interpretació, corresponen exclusivament a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.4. La Sala Civil exposa de manera clara que l'acció contenciosa administrativa interposada, el 6 de maig del 2015, per una pluralitat de persones, entre les quals, el recurrent, no pot interrompre la demanda en responsabilitat extracontractual per dos motius, d'acord amb la seva doctrina i jurisprudència que exposa. En primer lloc, aquella acció es va interposar contra l'AREB i contra l'INAF i no contra la BPA, SAU, persona jurídica diferent, que era aquella que podia resultar beneficiada per la prescripció. I, en segon lloc, l'objecte d'aquella acció es referia a l'amortització de les accions i no a la responsabilitat extracontractual de la BPA, SAU.

3.5. També es desprèn de les actuacions que el recurrent va desistir de formular una demanda contra la BPA, SAU (el 18 d'abril del 2019) i que un procediment seguit per la seva exesposa i primera titular de les seves accions preferents va finalitzar de manera definitiva quan se li va desestimar la legitimació activa pel que feia a les accions preferents sota la titularitat del recurrent, i

que, per tant, la Sala Civil va considerar que el concepte de representació al·legat pel recurrent no podia ser tingut en compte.

3.6. El raonament de la Sala Civil es fonamenta en fets i, contràriament a allò que addueix el recurrent, d'acord amb la jurisprudència en la matèria, cal constatar que aquest és lògic i no es pot qualificar ni d'absurd, ni d'arbitrari.

3.7. Per acabar, és essencial considerar que el respecte escrupolós dels requisits de la interrupció de la prescripció de la reclamació extracontractual és necessària per garantir la seguretat jurídica de totes les parts. Si bé és legítim que el recurrent proposi una interpretació que li sigui favorable, aquesta no pot ser acceptada sense vulnerar el principi de la seguretat jurídica de l'altra part.

3.8. Pel que fa a la vulneració del principi d'igualtat, reconegut a l'article 6 de la Constitució, aquest Tribunal ha declarat en diverses ocasions que aquest principi no pot constituir per si sol l'objecte del recurs d'empara o un motiu d'aquest, sinó que, d'acord amb la doctrina jurisprudencial constant d'aquest Tribunal, aquest principi només pot articular un motiu d'emparament quan recolzi la infracció d'un dret fonamental (veg. les disposicions dels articles 41 de la Constitució i 85 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional; i, entre altres, l'aute del 16 de juny del 2025, recaigut en la causa 2025-45-RE).

Sigui com sigui, el recurrent al·lega que se l'ha tractat de manera desigual en comparació amb d'altres situacions substancialment similars o anàlogues, però sense donar cap tipus de precisió.

3.9. En conclusió, convé posar en relleu que els arguments exposats pel recurrent no poden ser considerats com tenint un abast constitucional, i, per tant, el seu recurs es presenta en realitat com a un reexamen davant una nova instància, cosa que no pot ser l'objecte d'un recurs d'empara.

3.10. Per consegüent, aquest recurs d'empara ha de ser inadmès a tràmit per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Per tot això que s'ha exposat,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-81-RE presentat per la representació processal del Sr. Jean François Emile Falconnier contra la sentència del 22 de setembre del 2025, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció Civil 6 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de novembre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Jean-Yves Caullet
